

Bičiulyste

Rašykite mums "Draugo" adresu su
nuoroda "Bičiulystei" arba
P.O. Box 4102
Wheaton, IL 60189
el paštas biciulyste@aol.com

Nr. 001 (118)
Ketvirtieji leidimo metai
Sausio 7 d. 2004

Trečiadienio priedas

Wednesday supplement

Berželyje-Lietuva
Dianos šventė savo virtuvėje
2 psl.

Naujų metų sutikimas
Čikagoje ir apylinkėse
3 psl.

Bitės, bičiuliai, bičiulystė
alvosūkiai
Kalendorius
4 psl.

Šiame numeryje:

Sveikiname 2004 su naujaisiais Metais!

Mielieji mūsų skaitytojai,

Štai ir atkeliavo Naujieji, 2004-ieji metai. Suaugusieji dar vieneriais metais subrendo, o mažieji tvirtiau atsistojo ant kojų. BICIULYSTĖ, kuriai praėjusį gruodį suėjo treji metai, jau vaikščioja, bėgioja, kalba ir kalbina kitus. Naujaisiais, 2004-sias metais susitinkame su keturių (mažesnio formato būtų aštuonių) puslapių BICIULYSTĖ. Ji pasieks jus kiekvieną trečiadienį kartu su seniausiu išėjimo dienaščių DRAUGAS, kuriame rasite naujausių žinių iš Lietuvos ir pasaulio, laiškų skyrių, įvairiausių receptų valgiams gaminti ir t.t. BICIULYSTĖS redakcijos žurnalistai, bendradarbiai rašys tiems, kurie pasiilgę dvasingumo, dalykiškesnio tono, skvarbesnio žvilgsnio į reiškinius. Rasite specialistų komentarus, išsamią įvykių analizę. BICIULYSTĖ bus naušais, orientuota į skaitytoją, DRAU-

GO priedas, kuriame kalbėsime apie jus ir jums, mieli skaitytojai. Gyvenimas šioje pusėje Atlanto. Kaip jis mums susiklostė, kas pavyksta, kas ne. Mūsų likimai. Naujausi komentarai iš Lietuvos. Jūsų laišakai. Skirsime vietos kultūrai, menui, sportui. Nepamirštos ir moterys - kosmetologijos specialistai patars kaip išlikti jaunoms, gražioms, kaip prisiziūrėti save ir t.t. Mes pasistengsime, kad BICIULYSTĖJE kiekvienas surastų ką nors naudingo ir įdomaus. Redakcijos kolektyvas orientuojasi į mąstantį, ieškančią, kritiškai vertinantį ir analizuojantį tikrovę, skaitytoją. Dėkoju visiems, sutikusiems bendradarbiauti - būdami kartu, esame stiprūs. Kviečiu ne tik skaityti, vertinti, bet ir rašyti mums.

Ligija Tautkuvienė

Kalėdine eglute. Nuotrauka: Roktelio centras

Nuotr. Algirdo Dambrausko

Lietuva, Tėvyne mūsų...

Apie gėdą, nerimą ir viltį
Vytautas Visockas

Spindesys ir skurdas

Būna taip: nelaimės ištiktas žmogus užmiega ir sapnuoja malonų, į tikrovę nepanašų sapną. Tačiau, vos pramerkę akis - ta nelaimė iškart jam smogia į paširdžius ir vel gniuždo, slegia...

Čia apie tuos, kuriems, poeto žodžiais tariant, skauda, kai Lietuvoje dedasi tokie dalykai, kokie dedasi.

Tas sapnas - tai Kūčios, tai šv. Kaledos. Gaila, bet ir ši nuostabi vilties, ramybės, susimąstymo šventė kaskart tampa vis komerciškesnė, triukšmingesnė, naudinga tik supermarketų milijonieriams, įvairiausių pirotechnikos par-davėjams. Geros muzikos ("Tylis naktis, rami naktis...") dar galima pasiklausyti tarp storų bažnyčių sienų, dar savo namuose, jeigu tų namų sienos irgi storos. O gatvėse, aikštėse, įvairiausiose "minimose" ir "maksimose" - netvarkingi paauglių mėtomų petardų sproginėjimai ir labai prasta, labai tranki tų pačių paauglių skonio muzika, būtinai nelietuviška.

Čia apie Vilnių, kuriame išsigimstančios Vakarų civilizacijos spindesys ir skurdas - ryškiausi. Lietuvos sostinėje jau daug bankų, akropolių, "palocių" šviesos, bet žmonių sielų ta šviesa nepasiekia. Apie ją Kūčių vakarą Arkikatedroje užsiminė ir kardinolas Audrys Juozas Bačkis.

Tačiau šį kartą ne apie 2003-ųjų pabaigos šurmulyje nužudytus ir suluošintus,

apsinuodijusius alkoholiu ir jo pakaitalais, ne apie ligoninėse išplautus skrandžius ir sugip-suotas rankas bei kojas (Vilniuje buvo labai slidu) - apie, mums regis, didesnę nelaimę, dėl kurios Lietuvai "skauda" ir dar ilgiai skaudės.

Nenoras ieškoti tiesos

Nemaloniai nuteikė parašų rinkimas Seime. Nors surinkta jų daugiau, negu reikėjo preziden-to apkaltos procedūrai pradėti, tomis dienomis galėjai pagalvoti, kad po mėnesio kito, kai reikės balsuoti, labai nežinia, kuo viskas baigsis. Tada ir pamatėme, kiek Seime NATO priešininkų ir Maskvos draugų. Atvirų nedaug, o tokių, kurie kol kas privengia viešai simpatizuoti agresyviai Putino Rusijai, nemažai, ypač socialdemokratų, taip pat ir socialliberalų (Seimo daugumos) partijose. Nemalonu, kai aiškiai matai, kaip tautos išrinktieji išsisukinėja, delsia, ieško naudos, dairosi, spėlioja...

Slogų išpūdį padarė komisijos, nuo kurios išvadų priklausys, ar Prezidentui Rolandui Paksui bus surengta apkaltos procedūra, formavimas Seime. Atvirai buvo purtomasi šio darbo: mat, pasak socialdemokrato Česlovo Juršeno, jauni teisėjai nenori gadinti savo karjeros, kuri iš dalies priklauso nuo Prezidento, todėl šiam darbiui vadovaus Aukščiausiojo Teismo Baudžiamųjų bylų kolegijos nукelta į 3 psl.

SVEIKINAME DŽIUGĄ RENEČKĮ

Naujuosius metus pasitikusį su Struktūrinės inžinerijos magistro diplo-mu rankose Ilinojau universitete, Urbanoje. Apie šį jaunuolį plačiau skaitykite kitame "Bi-čiulystės" numeryje.

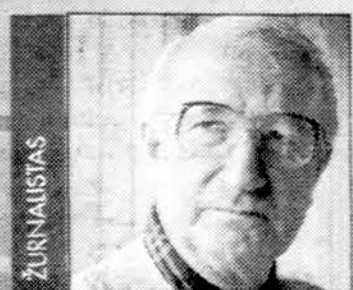
Nuotr. Anytos Rencė

Ligija Tautkuvienė

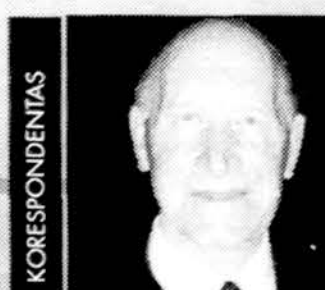
Stela Jarniševičienė

Vytautas Visockas

Dalia Kasčiūskienė

Algirdas Vitkauskas

Zita Lenkaitė-Masley

Alvida Gudienė

Jonas Kuprys

Adamas Tautkus

Kun, dr. Kęstutis Trimakas

Berželyje - Lietuva

Stefa Tamoševičienė

I Ameriką Diana Mickienė atvyko prieš vienuolika metų, per patį Hallowyn'ą, dar su raudonu sovietiniu pasu. - Jis galiojo paskutinę dieną, - prisimena moteris, - per darbus nespėjau pasikeisti į naują, Lietuvos Respublikos, taip staiga priartėjo laikas išvykti. (Vėliau, žinoma, pasikeitė turėta pasą - į žalią, lietuvišką. - S.T.)

Biologija - nuo mokyklos suolo

Baugusiai Vilniaus Antano Vienuolio vidurinę mokyklą, Dianai neteko ilgai svarstyti, kokią specialybę rinktis. Ji įstojo į Vilniaus universiteto Gamtos mokslų fakultetą. Juk dar, būdama mokykla, labai domėjosi augalų pasauliu. Gyvendama gražiamame gamtos prieglobstyje, Pavilnio regioniniame parke, ji savo tėvų sklype užveisė mažą botanikos sodą. Žiūrėk, vis atsirastavo koks liaunas augaliukas, pavožas po stiklainiu, kol prigydo. Taip beeksperimentuodama, ji įveisė retų augalų, kuriuos lepinio, dangstė. Nuo pat vaikystės Diana dažnai lankydavosi Vilniaus moksleivių pamėgtoje, netoli namų įsikūrusioje, Jaunųjų gamtininkų stotyje, dabar vadinamoje Centru. Paskui - studijos, vakarajimais prie knygų, lotyniškų pavadinimų "zubrinimas" - juk pasirinktas mokslas labai konkretus. Diplome parašyta: "Biologas, biologijos ir chemijos dėstytojas". Specializacija - zoologija, bet šioje srityje Diana niekada nedirbo. Nors tiesa, tokią praktiką turėdavo kasdien - namuose vis augdavo koks nors šunitukas.

Prieš išvykdamą į Ameriką, Diana Mickienė dirbo Vilniuje, Respublikinėje vandenų apsaugos laboratorijoje prie Melioracijos ministerijos. Vėliau jos pavadinimas buvo daug kartų "perkrikštytas".

Namai, pilni studentų

-Studijuoti tokį mokslą pataikiau, nes Amerikoje biologija žymiai labiau vertinama, negu Lietuvoje, - lygina savo patirtį abiejose šalyse Diana. - Čia šio mokslo sritis turi žymiai platesnę prasmę, nes ji yra pagrindas visiems gamtos mokslams ir medicinai. Jeigu prakalbame apie mediciną, tai Diana dabar čia ir tarnauja jos labui. Dirba ji Maryland'o valstijoje, Bethesdae, POB (Pediatric Oncology Branch NCI). Tai yra - pediatrijos onkologijos srityje, Nacionaliniame vėžio institute, biologe. (Nacionalinių sveikatos

institutų, įkurtų 1887 metais, medicinos centrai ir federaliniai punktai Jungtinėse Amerikos Valstijose - pirmąjį jantys pasaulyje. Šioje šalyje yra 27 sveikatos tyrimo institutai ir centrai - S.T.) - Tai reikėtų suprasti, kad teko persikvalifikuoti? - smalsumas verčia paklausti, ypač, pamąčius Dianą nuotraukoje, vilkinčią studijų baigimo mantiją ir užsidedusią kvadratinę kepurę. Po daugiau nei dešimt metų Lietuvoje baigtų studijų, jai vėl teko "įlįsti" į studentės kailį. - Amerikoje nuolat reikia tobulėti, - sako Diana, - Jei per keletą metų po studijų baigimo nelankei jokių tobulinimosi kursų, tai tavo diplomą nelabai beturės galios. Kaip sakoma, jau esi "out of business" (atitrūkęs nuo šių reikalų). Taigi, norėdama likti šiame darbe, turėjau vėl studijuoti universitete. - Vienu metu vos ne visa Mickų šeima užgriuvo mokslais. Mama baigė studijas, vaikai rengėsi jas pradėti. Diana mokėsi Maryland'o Medicinos universitete, Medicinos mokslinių tyrimų ir technologijos skyriuje. - Savo darbą galečiau apibūdinti, kaip analitinę chemiją, - sako ji. - Su kolegomis tiriamie priešgrybelinius vaistus. Aš nustatinėjau vaistų koncentraciją kraujyje ir triušų audiniuose. Darbas reikalauja didelio kruopštumo ir atsakomybės. Neretai, norint pasiekti gerų rezultatų, tenka užsibūti laboratorijoje ir gerokai po darbo valandų arba pridurti savaitgalių. Jeigu užsisedesi darbe, nors ir ištisą parą, nieko per daug nenustebinsi, čia niekad nesijausi vieniša. Šio medicinos centro, viso didžiulio pastatų miesto, languose ir naktį gali išvysti nemažai šviečiančių langų. Pasišventusių tam darbui yra nemažai.

Kaip undinė, praradusi balsą

- Gal teko tuose dideliuose rūmuose išgirsti darbuotojų, kalbančių lietuviškai? - pasidomiu. - Man čia lietuviai ir padėjo įsibarbinti, - tęsia Diana. - Toje pačioje laboratorijoje dirbu su gydytojų pora iš Lietuvos - Rūta ir Vidmantu Petraičiais. Lietuvių bendruomenė Washington'e yra nedidelė, bet dar mažiau lieka laiko joje pabendrauti su tautiečiais. Kol kas visą laiką atima darbas ir namų rūpesčiai. Bet viliosis kada nors to laisvalaikio prisidurti. Dabar Diana puikiausiai kalba angliškai, net patys amerikiečiai neįtaria, kad ji čia neseniai atvykusi iš Lietuvos. - I Ameriką atvykau mokėdama angliškai tik pasisveikinti ir

Mickų šeima: Diana, Algimantas, dukra Vilija, sūnus Martynas

padekoti - toks menkas buvo mano žodžių bagažas. Vidurinėje mokykloje mokiausi svetimos, vokiečių, kalbos, neskaitant - rusų. Tad dėl tos priežasties, valstybinės kalbos stabdžių, didelio darbų pasirinkimo šioje šalyje ir neturėjau. Pradžioje, kaip ir dauguma atvykusių mano tėvų, nainių, slaugiau senuką lietuvių šeimoje. Dirbdama ten, intensyviai mokiausi anglų kalbos. Bendraudama su amerikiečiais, jaučiausi lyg undinė, praradusi balsą. Vėliau įsidarbinau vaikų darželyje auklėtoja. Tai buvo geriausias kelias mokytis anglų kalbos, nes su 4-5 metų vaikais, šiuo atžvilgiu, jaučiausi kaip lygi tarp lygių. Su jais buvo drąsu kalbėti. - Ar greitai teko nugalėti bendravimo su amerikiečiais kompleksą? - klausiu. - Aš jį šiek tiek jaučiau ir dabar, - prisipažįsta moteris. - Juk niekuomet neįgysiu tokio pasitikėjimo savimi, kokį turi čia gimusieji, kadangi jis vystomas nuo pat gimimo. Prisimenu, kaip darželyje viena motina apgailestaudama pasakojo apie savo keturių metų sūnų: "Jis - ne lyderis..."

Namiškiai - savo rogėse

Atvykusiems į Ameriką Mickų vaikams buvo - Martynui 13, o Vilijai - 9 metai. Jie lengvai priprato prie kitokios nei Lietuvoje, mokytojų nei Bendraudami su vietiniais vaikais, jie greitai išmoko laisvai kalbėti angliškai. Mokyti čia jiems patiko labiau negu Lietuvoje. Mat čia yra specialios klasės nemokantiems anglų kalbos. Jokių egzminų, išskyrus anglų kalbos, nereikėjo laikyti. I kokią klasę pageidauji, tokion ir eini. Jei sugebi, mokaisi toliau, jei ne - perkelia, kur lengviau. Norintiems mokytis, čia nedaroma jokių kliūčių, nes žlugdyti vaiko iniciatyvą, būtų toks pat nusikaltimas, kaip ir diskriminacija. Mickų vaikams labai nustebo, kad mokytojai

čia juos labai gyvė ir drąsino. Būdami tarp svetimų žmonių, kalbančių svetima kalba, vaikai jautėsi geriau, negu lietuviškoje mokykloje. Martynas studijuoja Maryland College Park universitete kompiuterių mokslą. Tai yra viena geriausių šios srities programų Amerikoje. Jis po kompiuterių programų nardo kaip žuvis vandenyje. Prisimena Diana, kaip bėbais vidurinę mokyklą, Martynas pradėjo abejoti - gal geriau numoti ranką į mokslus ir kuo greičiau susirasti darbą. Mama, turinti sveiką humoro jausmą, pasisodino sūnų šalia ir pasiūlė: "Imk baltą popieriaus lapą ir rašyk - "Aš, Martynas (toks ir toks), savanoriškai pasisądu dvidešimt pirmame amžiuje neįsigyti jokios specialybės ir nesitikėti diplomo, nes man jokie mokslo nereikia..." - Sūnus parymojo prie tuščio popieriaus lapo, permąstė, kad po daug metų gali dėl to gailėtis ir nieko jame neparašė. Šeima džiaugėsi, kai dukra Vilija įstojo į prestižinį Washington'o Georgetown'o universitetą. - Nuo mažumės su ja vargo neturėjome, - pasakoja tėvai. - Ji buvo labai pareiginga, nereikėdavo niekad to paties kartoti du kartus. Vilija labai greitai perprato, kad Amerikoje yra ne tik didelės galimybės, bet ir - konkurencija, tad ir dirbti reikia labai rimtai.

Širdis užsispyrė - Lietuvoje

- Nors laisvalaikio ir nedaug telieka, bet Mickų šeima jį

išnaudoja turiningai. Jie aplankė daug Washington'o muziejų. Pavasarį vis eina pasigrožėti sostinės centre pražydusiomis japoniškoms vyšnaitėmis. Kai kalendoriuje atsiranda bent kelios laisvos dienos, Mickai važiuoja į Kanadą - stovyklauti prie ežerų. Kartą ar porą - per metus, jie aplanko Algimanto brolį Kęstutį, gyvenantį Hamiltone. O iš ten - tolyn, į Kanados šiaurę, kaip patys juokauja, "pašerti" uodų. Vis jie svajoja aplankyti Grand Canyon'ą. - Per tiek metų, gyvendami čia, tikriausiai spėjote įvertinti, pajusti, kas džiugina ir - liūdina Amerikoje? - klausiu. - Amerikoje man patinka žmonių bendravimas, - sako Diana, -

Diana Mickienė (kairėje) su kolegomis, studijas užbaigus

Daugiau pagarbos tavo nuomonei, nors ji būtų ir skirtinga, ypač - kalbant apie vaikus. Nuo pat mažumės čia skiepijama atsakomybė už jų sprendimus. Labiausiai nepatinka sveikatos apsauga. Jei susirgai ir pakliuvai į ligoninę, gali sakyti, kad praradai viską, nes paprastai, draudimą turi tol, kol turi darbą. Šeima jau treji metai gyvena savame naujame name ir vis negali tuo atsidžiaugti. - Atvykus į Ameriką, teko verstis ir namų valymo "bizniu", - sako Diana. - Vis valau, būdavo, ir galvoju: "Viešpatie, ar bus mano gyvenime tokia šventė, kai valysiu savo virtuvę?... Gal jau atėjo laikas, kai Amerika jums tapo antrąja Tėvyne? - provokuoju. - Lietuva, kaip

mama, jos negali nesilgti, - susimąsto Diana. - Lig šiolei negaliu širdies prisivilioti čia. Ji, užsispyrėlė, liko Lietuvoje. Protu suvokiu, kad abiejose šalyse yra ir teigiamų, ir neigiamų pusių (niekur rojaus nėra), bet, matyt, kur praejo vaikystė ir jaunystė, ten atrodo viskas tikra, o čia - laikina. Kai parvykstu į Lietuvą, matau, kad ir joje jau gyventi nemoku, daug kas pasikeitė. Taip ir esame viena koja čia, kita - ten. - Prie Mickų namo svyruoja užtejęs berželis. Tik isikūrę čia, jie liauną mažutį medelį parsiskraidino iš Lietuvos, Dianos vaikystės namų. Jis - brangi relikvija, primenanti Tėvynę, likusį prie gimtojo namo aukštą beržą, pilną paukščių čiulbesio.

Autoriai apie save: "esu-kokia esu."

Kaip išmokyti pakelti galvą, kai tave žemina, nusilenkti mažam žmogui, atleisti išdavusiam draugui, ištiesti ranką suklupusiam ar parodyti savo vietą išsišokėliui, pataikūniui, skundikui? Per daug tamsių spalvų? Bet - toks gyvenimas. Tik ne visi sugebame pakvoti už save ar pakilti aukščiau niekingų ambicijų. Každodėl nuoskaudų šleifas velkasi kone visą gyvenimą, o gėrio sauja tuoj išsibarsto, lyg pajūrio smelis. Tos sąvokos egzistuoja, kiek ir pats pasaulis. Dirbant spaudoje - jos ne išimtis. Stebėsi kartais nepaprastu žmonių atvirumu - kai kurie papasakoja tokių dalykų, jog nepatogu ir klausytis. Suprantama, ne vienam žurnalistinei sąžinė ar etika neleidžia to viešinti. Nors kai kurie kolegos, besivaikydami populiarumo, gali kirsti iš peties ir skaudžiausią vietą, pagarsinti didžiausias paslaptis, įskaudindami juos ir artimuosius. Jei žmogus tavimi pasitiki ir atsiveria, tai dar nereikia, kad gali šaipytis iš jo kančios ir dalintis įspūdžiais su kitais. Per mano ilgą profesinę praktiką teko susidurti ir su naiviais, bet kerštingais žmonėmis, kurie praše spaudoje apšmeižti savo varžovus, kaimynus ar tokius, kurių, pavyzdžiui, per storos kojos ar kumpa nosis. Tai nestebina, nes kiekvienas turi teisę kalbėti - ką nori, tik svarbu, pasigavus tą mintį, nepulti jos realizuoti. Iš to, ką pasakiau, noriu priminti, kad žurnalisto darbas - labai įdomus, nors ir nelengvas. Kartais tos profesijos atstovams reikia pabūti ir psichologais, ir guodejais, ir taikytojais... Žurnalistinei reikia turėti didesnes akis, platesnes ausis, miklesnes kojas, kad neišgirstum naujienų paskutinis.

Spaudoje nesu naujoke - jau visą vežimą popieriaus primarginau. Baigusi Vilniaus universitetą žurnalistikos specialybę, buvau paskirta dirbti skyriaus redaktore į žurnalą "Mūsų sodai" (mano kartos jaunieji specialistai gaudavo paskyrimus į darbovietes ir, tik atidurbę skirtą

laiką, galėdavo iš ten išeiti). Bet man šioje redakcijoje patiko, tad čia išdirbau daug metų. Tiesa, dar bestudijuodama, atlikau gamybines praktikas kelių Lietuvos periodinių leidinių redakcijose. Ypač paskutinioji, ilgalaikė - Klaipėdos miesto populiariame laikraštyje "Tarybinė Klaipėda", davė daug naudos, nes ten reikėjo gana intensyviai dirbti. Vėliau keliolika metų dirbau žurnalo "Moteris" redakcijoje. Kalbinau įvairiausias, įdomiausias Lietuvos žmones - nuo menininkų, filosofų, iki - politikų, mokslininkų, nuo širdžių valstiečių... Savo darbo deka lankiausi atokiausiuose, gražiausiuose Lietuvos kampeliuose, dažnai vykdavau į komandiruotes. Atvykus į Ameriką, mano kūrybinis kelias tęsėsi naujai įkurtame lietuviškame laikraštyje "Infotiltas".

Asmeniniai duomenys? - Lietuvoje gyvena du suaugę sūnūs, Arūnas - kompiuterių specialistas, vedęs. Marti Edita - vadovauja muzikiniams ansambliams. Jaunesnysis sūnus Giedrius, studijuoja Vilniaus universiteto Kauno fakultete informacijos verslą. Visa trijulė man - ne tik vaikai, bet ir draugai. Mėgstu keliauti (dar nuo studijų laikų buvau aktyvi turistė), fotografuoti, piešti. Tik žinoma, piešimą truputį užleidau, bet vis svajoju prie jo sugrįžti. Man ypač imponuoja Rytų šalių menas, filosofija. Kolekcionuoju senovines portretines nuotraukas - pavienių žmonių, šeimynines, vaikų ir retro atvirukus. Etniniu požiūriu, save laikau žemaitė (turiu net Žemaitišką pasą).

Nuo šiol bendradarbiausiu "Bičiulystėje". Kaip seksis? - Tegul vertina skaitytojai. Esu tokia, kokia esu.

Stefa Tamoševičienė

Lietuva, Tėvyne mūsų...

tęsinys iš 1 psl.

pirmininko padėjėjas, 77 metų Pranciškus Žalkauskas, iki 1990 m. buvęs ilgametis kompartijos narys. Aiškiai matėsi, kad šis žmogus menkai orientuojasi situacijoje, pats sakė, kad nėra susipažinęs su Aloyzo Sakalo komisijos išvadomis, apie Prezidento skandalą turįs miglotą supratimą.

Ką galima galvoti apie tokios komisijos darbą? Ar nepaims viršaus abejingieji, nekompetentingieji? Gal to ir siekiama? Vilkinti, leisti R. Paksui sustiprėti, atsigauti, apvažiuoti visą Lietuvą, pasieškoti užtarėjų "artimajame užsienyje"? Ypač aktyvus vilkintojas buvo agresyvusis Rolandas Pavilionis, kai Seime svarstyta, kada komisija turi pateikti savo išvadą. Jis atkakliai siūlė nenustatyti jokio termino.

Labai įtartinas ir generalinis prokuroras Antanas Klimavičius. Daug kartų buvo galima suabejoti jo nešališkumu, daug kartų jis elgėsi kaip tikras R. Pakso bičiulis. Ne tiesos ir teisingumo. Juk išties jis labiau negu bet kuris kitas juristas priklauso nuo Prezidento.

Todel ir praleidžia pro pirštus Rusijos piliečio Juriiaus Borisovo grasinimus Prezidentui, Prezidento grasinimus pasodinti V. Landsbergį ir V. Adamkų, Prezidento patarėjo Gintaro Šurkaus ir Liberalų demokratų partijos pirmininko Valentino Mazuronio šmeižtus? Generaliniam prokurorui nepatinka, kai R. Pakso rėmėjai vadinami "jedinstvininkais", tačiau kai mitingų dalyviai reikalauja, kad "mažai dar buvo pašaudyta", "Seimą lauk!" - jis tyli.

Specialiųjų tyrimų tarnybos (STT) vadovas Valentinas Junokas irgi neprincipingas, baikščiai dairosi, iš kur vėjas pučia. Jam iki šiol tebeskambinėja buvęs Prezidento patarėjas Remigijus Ačas, kuriam jis paslaugiai atsakinėja.

Priminė 1991-uosius

O tuo tarpu ant Tauro kalno renkasi Lietuvos valstybingumo ir demokratijos priešininkai.

Daug kam tas mitingas priminė 1991-ųjų lemtinguosius sausio įvykius, Valerijaus Ivanovo vadovaujamus "Jedinstvos" mitingus prie Aukščiausiosios Tarybos, Sporto rūmų. Tas pats bausmė jau atlikęs Rusijos pilietis Valerijus Ivanovas, tie patys reikalavimai ("Seimą lauk!"). Kai matai, kur Lietuvą vedė ir veda Lietuvos prezidentu tebedėvamas pilietis R. Paksas, naujųjų "jedinstvininkų" šūkis "Lietuva su Paksu" mažai kuo skiriasi nuo anų laikų "Jedinstvos" šūkių. Nauja nebent tai, kad tą šeštadienį ant kalno matėme ir V. Šustauską, ir J. Veselkę, ir aktyvią NATO priešininkę A. Pavilionienę, dar vieną kitą ryškesnę "pavarde". Ypač nuostabino Antanas Terleckas. Prie dešimtmetį jis buvo kitoje barikadų pusėje.

Politiko, filosofo, poeto mintys Darėsi nejuokinga. "Vis labiau atrodo, kad politikų, institucijų, o ir pačios valstybės komp-

romitavimas yra kryptinga R. Pakso veikla, padiktuota specialistų iš kitų šalių...

2003 m. politinė įvykių raida rodo, kad taikinyje gali būti Lietuvos konstitucinė santvarka ir politinė santarvė. Būkime gudrūs ir budrūs", sakė politikas Eugenijus Gentvilas.

"Šeštadienio siautulių dalyvių kontingentas ir jų išrežtos kalbos leidžia tvirtai teigti, kad šalies vadovo pareigas einantis žmogus faktiškai jau yra anti-valstybinio gaivalo vėliava ir vedlys. Jis yra tas žmogus, apie kurį telkiasi iki šiol pakampėse tūnoje, o dabar vis drąsiau į viešumą išeinantis ir kasdien įžulėjantis valstybingumo bei demokratijos priešininkai", filosofo Vytauto Radžvilo nuomone.

"Išžiūrėjime, - siūlo poetas Valdemaras Kukulas. - Ar panašūs Vladimiras Putinas ir Rolandas Paksas? Kaip du vandens lašai. Kai V. Putinas tapo prezidentu, niekas negalėjo atspėti, koks jis, ką jis galvoja. Kai R. Paksas tapo prezidentu, mes negalėjome ne tik tiksliai žinoti, ką jis galvoja, bet net spėlioti. Supraskime pagaliau. Ne Seimo ir Prezidentūros čia vyksta karas. Kariauja dvi valstybės - JAV ir Rusija. Susimąstykime, kodėl R. Paksui, sėdintiam dugne, toliau kišama šitiek pinigų? Kažkokiam laikraštėliui - še pusė milijono...

Ką tai galėtų reikšti? Investavimas į žmogų, kuris jau šitiek milijonų skolingas? Toks žmogus nebegali skolintis, tokiame ir neskolina niekas. O šitam skolina... Nes svarbu ne jis. Jis yra tik lele. Žinoma, kad pinigų jam skolina rusai. O rusai savo pinigų atsiminėja kaip? Tik automatais..."

Gėdą stelbia baimė ir nerimas

Gėda dėl besikeičiančio, su nusikalteliais bendraujančio, įžulėjusio meluojančio prezidento pavirto baimė dėl valstybės ateities. Žinoma, liko ir gėda, kad išsivysime lele, mario netę, tampomą ryškiai raudonais siūlais, bet baimė, nerimas - stipresni, nes išdavystė akimėnais.

O čia dar spaudoje pasirodė straipsniai, kad mūsų kariuomenė - karininkų, kuriais vargu ar galima pasitikėti, rankose. "Aukštas pareigas Rusijos generaliniame štabe ejęs plk. Viktoras Baranecas tvirtina, kad Rusijos karinė žvalgyba be didesnių pastangų gauna visą ją dominančią informaciją iš buvusių sąjunginių respublikų kariuomenių, ir visai ne agentūriniu būdu; ją operatyviai ir išsamiai pateikia tų šalių kariuomenėse tarnaujantys karininkai rusai, jaučiantys pareigą pasitarnauti savo tikrajai tėvynei. Šio plk. V. Baraneco tvirtinimo ligi šiol nepaneigė niekas" ("Išimčių ir privilegijų neturi būti nei rusams, nei lietuviams", "Vals-tiečių laikraštis", 2004 m. sausio 3 d.).

O čia dar žinia, kad koncernas "MG Baltic" perka televizijos Laisvą ir nepriklausomą kanalą (LNK). Gandai, kad ši tele-

Apie autorių

Iš enciklopedinio leidinio "Kas yra kas Vilniaus apskrityje 2003".

Visockas Vladas Vytautas (gimęs 1939 07 02), vertėjas, žurnalistas, žmona Dalia, sūnus Gintaras, 1964 m. baigė VU istorijos ir filologijos fakultetą (lituanisto spec.). Santaikos Alytaus aštuonm. m-klos mokytojas, Nepilnamečių auklėjimo kolonijos auklėtojas, Vilniaus vaikų namų direktoriaus pavaduotojas, Lietuvos TV ir Radijo komiteto radijo "Jaunimo bangos" redaktorius, "Minties" leidyklos redakcijos vedėjas, 1995-1997 - šios leidyklos direktorius, iki 2001 m. vyriausiasis redaktorius.

Knygų "Nuo Tauragnų iki Vilniaus", "Alytaus rajonas", "Baltijos kelias", "Vincas Kudirkos 1999m. kalendorius" autorius. Turistinių leidinių: "Varėnos rajonas", "Jonavos rajonas", "Šventaja" ir kt. spalvotų ir nespaltvotų fotografijų autorius. J. Dolmatovskio "Pažįstami ir nepažįstami", A. H. Kirkoro "Lietuva nuo seniausių laikų iki 1882 metų", V. Suvorovo romanų "Pasirinkimas", "Kontrolė", A. K. Doilio kūrinių ir kt. leidinių vertėjas. Internetinio laikraščio www.slaptai.lt redaktorius.

vizija perkama už Rusijos pinigų ir tarnaus R. Pakso interesams, tebesklando ore. "Itakin-gas "MG Baltic" veikėjas Valdas Sutkus yra neatlygintinas prezidento konsultantas, abejotomis priemonėmis veikęs "Stumbro" privatizavimo metu, o ir pats "MG Baltic" prezidentas Darius Mockus niekada neslėpė savo prielankumo Rolando Pakso" (Algirdas Tamašauskas, "MG Baltic" oligarchai darosi gresmingi", "Veidas"). Ar ši televizija, profesionaliai ir objektyviai demaskuojanti "paksogeto" skandalą, ilgainiui netaps Pakso, Šurkaus, Mazuronio ir Žukausko rupu? Nereikėtų dykai platinti konsultantų iš Maskvos parengtų laikraštėliukų, juo labiau, kad staigiai ir iš esmės pasikeitė net paties Juriiaus Borisovo statusas, - tą patį būtų galima daryti populiarieje televizijoje.

Vilties spindulys

Juriiaus Borisovo statusą pakeitė Konstitucinis Teismas:

Downers Grove

Pasakoja pokylio "Naujieji pas Virginiją" organizatorė Virginija Dargis: "Jau antrą kartą organizuoju Naujųjų sutikimą Downers Grove gyvenamųjų namų klube. Į jaukią klubo salę

rinkosi mano pažįstami žmonės, per laiką tapę draugais, atsikviesdami savo draugus. Kvietėme dalyvauti šeimomis kartu su vaikais. Užgrojus Liudvig van Bethoven VI-ajai simfonijai, įžiebėme žvakes. nukelta į 4 psl.

Virginija Dargis šoka su vaikais ir seniu Šačiu. Downers Grove klube

Kaip sutikome Naujuosius?

Naujųjų metų sutikimas visada buvo ir bus didelė ir linksma šventė. Vieni jai rengiamės iš anksto, kiti - ekspromtu - kas kur.

Moterys daugiau sureikšmina - reikia naujos suknelės ar papuošalų, vyrams - paprasčiau: batus nublizginai, kelnes palyginai, per plaukus brūkštelėjai ir pirmyn... Na, o kaip ir kur sutiko Naujuosius Čikagoje ir apylinkėse gyvenantys tautiečiai - mūsų reportažas.

Jaunimo Centre

Jau 46 metus į Jaunimo centrą renkasi operos dainininkai, muzikantai, jos gerbėjai - palydėti senųjų, sutikti Naujuosius metus.

Tiek pat laiko praėjo ir nuo šio centro atidarymo. Net pirmą kartą, sutinkant čia Naujuosius, greitai esi įtraukiamas į linksma, siautulingą šventę.

Ką žada prasidėję Naujieji, Beždžionės metai? - Be abejo, kiekvienas norėtų, kad svajonės, kurių dalį perkeliame į Naujuosius, taptų realybe. Kol kiekvienas sau taikosi norus, nuo scenos pasigirsta garsas - kažkas išvedė logišką ir įgyvendinamą teoriją: daug laktysime, vaikščiosime, keliausime (kaip daro beždžionės). Ir, matyt, neturėtume būti apsnūdę... Juk visi susirenkame laukti tos vienintelės akimirkos, kai laikrodžio abejos rodyklės kopja į aukščiausią tašką "12"!

Laukimas, susimąstymas, viltis...

Į išdabintą salę pradėti naujametinį vakarą kviečia jo iniciatorius ir šeimininkas, operos dainininkas Vaclovas Momkus. Jis su savo kolega Jurgiu Vidiūnu net 4 dienas plušo, kol išgrąžino didžiulę patalpą, kad susirinkusiuosius apgaubtų neeilinė šventinė nuotaika. Iš tribūnos ponas Vaclovas pakvietė Šiaurės Amerikos vyresnįjį jėzuitų kunigą Antaną Gražulį - kad jis palaimintų

Šaulių namai

Ideja surengti Šaulių namuose Naujametinį pokylį priklauso Vytui ir Ritai Šakeniams, kurie, tik dvi savaites iki Naujųjų, pradėjo skelbti žiniasklaidoje. Kalbinu pokylio dalyvį Paulių Leliūgą: "Koją pakišo 'Infotilt' neteisingai atspausdintas Ritos telefonas, kuriuo buvo galima užsisakyti stalus. Pasitaiko visiems suklusti, apmaudu, kad klaida, kuri susijusi su švente, galėjo ir visai ją sugadinti. Žinai, man atrodo, kad toks triukas su skelbimu, panašus į sovietinį palikimą - kad tik kitam būtų blogiau... Susirinko 133 žmonės. Vienam asmeniui kainavo nebrangiai, kitaip sakant, pigiau grybų, tik 40 dolerių. Maistas buvo skanus ir jo pakako, kam neužteko ant stalo padėtų gerimų - galėjo vaisintis prie baro. Publika - labai įvairi, vyraujantis amžius apie 35-50 metų. Buvo labai linksma, džiaugėmės, jog neatsilankė nė vienas skusta-galvis, kuriam pastoviai nieži

Jaunimo Centre iš kairės Stasė Damijonaitienė, kun. Antanas Gražulis ir Ona Gradiškenė. Nuotr. Stasė Tamoševičienė

Iš kairės Laimutė ir Leonas Morkūnai, Gražina ir Klementė Dedelė. Nuotr. Stasė Tamoševičienė

šventinę vakarienę. Jis priminė, kad: "Kokie mes būsim, tokie ir - Naujieji metai..."

Visą vakarą svečius linksmino Algimanto Barnišio muzikos ansamblis. Jau iki dvyliktos salė linksmai įsisiūbavo, mažai kas besedėjo už stalų. Gražu žiūrėti, kaip per šventes, kai kurie, net labai solidaus amžiaus lietuvičiai, taip siautulingai šoka, kvailioja. Mes tarsi virstame vaikais. Ne vienas jauniklis galėtų pavydėti apskurmo žvaliam 90-mečiui Leonui Morkūnui. Jis puikus šokėjas! - Ar dainuojate opereje? - klausiu. - Kai nugaru, dainuoju! - žaismingai atsako žmogus, jau 40 metų čia sutinkantis Naujuosius metus. - Aš net dalyvavau šio centro šventinime, - prisimena energingas pašnekovas. - Neturiu laiko vienoje vietoje sėdėti! Kiek grąžina, tiek šoku... Čia pat primena jo žmona - jos gyvenimo draugas dar neturi nė vieno žilo plauko.

Mums pasisekė, kad prie stalo sedėjo balsinga pora: Tatjana ir Tadas Rūtos. Jie čia kasmet ateina sutikti Naujųjų metų. Puikiai šoka pamėgto lietuvių baro, vadinamo "Sisig bar",

Vaclovas Momkus. Nuotr. Stasė Tamoševičienė

šeimininkas, Sigitas Astrauskas. Tango! Šį šokį jis skyrė žmonai Valentinai.

Šokiai įsisiūbavo taip, kad net kelios moterys numetė savo batus po stalais - nutrynė kojas, šokant polką. Viskas, kaip Lietuvoje... Vaclovas Momkus prieš išsūsmant dvylikatį, pakvietė visus sugiedoti tautos himną, paskui - su šampano taurėmis - "Ilgiausių metų". Po "Traviatos" - "Pakelkime taurę linksmybės"... Pirmojo Naujametinio šokio - valso, pagal "Žydrojo Dunojaus" melodiją. Naujųjų metų sąsaka, pakvietė ansamblio vadovas.

Linksmybės tęsėsi iki paryčių.

Stefa Tamoševičienė

Naujųjų metų sutikimas Šaulių namuose. Nuotr. Paulius Leliūgas

rankas pamiklinti, pasipešti. Niekam nebuvo įbrėžta ar apdaužyta mašina. Muzikantai Alfonsas Seniūnas ir Antanas Andriekus, pavadinę savo ansamblį "Nostalgija", grojo visą laiką, nepavargdami, o mes šokom ir šokom. Na, o man tiesiog "pavyko" - prie mūsų stalo buvo daugiau moterų, nei vyrų. Net padus atmušiau - moterys po šokio išlėjos, o aš...

Kitas dalykas, kodėl buvo tiek daug žmonių? Todėl, kad rengėjai nestatė sau uždavinio uždribti daug ir greitai, kad, susirinkus pinigų, užbaigti remontuoti koki

namo kamą ar panašiai... Buvo labai smagus ir geras Naujųjų sutikimas. Prie mūsų stalo sedėjo viena iš nesenai surengtos Lietuvių dailės muziejų Lemonto PLC, parodos dalyvių, šiaudinių pyneja Saulėna, tai, jos žodžiais tariant, niekada nebuvo Naujųjų metų sutikusi šauniau.

Jau po Naujųjų sutikimo, Tomas Šakenis tapo didžiumi ir vedė savo diskoteką. Trečią valandą ryto, žmonės buvo visko pilni ir pradėjo skirstytis. Nė vieno su-rugusio veido, nė vieno nepatenkinto ar įniršusio. L.T.

Bitės, bičiuliai, bičiulystė...

Ligija Tautkuvienė

Pirmasis "Bičiulystės" numeris pasiekė skaitytoją 2000 metų gruodžio 22 dieną.

Antrame numeryje (2001 m. sausio 12 d.) apie bičiulius ir bites tada rašėme: "Žodis "bičiulis" ir "bičiulystė" yra žinomi seniau nei "draugas" ar "draugystė". Senovės Lietuvoje bičiuliai - susibrolinę svetimų žmonės ar net šeimos, bendrai saugantys ar valdantys bites. Jie saugodavo girių bites, nes jos tuo laiku buvo laikomos šventomis.

Bičių bendruomenė buvo puikiasias pavyzdys ir žmonėms-bičiuliams, kurių tarpusavio santykiai buvo tvirti ir patvarūs, nelygu kraujo giminystei. Už skriaudžiamas bites bičiuliai keršydavo kaip už savo giminaičius. Tokių kivirčių buvo jau XIII amžiuje tarp latvių ir vokiečių kardininkų ordino narių.

XIV amžiaus pabaigos ir XV amžiaus pradžios rašytiniuose šaltiniuose sutinkame žinių apie "bičiulius" - medaus tiekejus. Valstiečiai, kurie savo bites laikydavo kartu, taip pat buvo vadinami bičiuliais. Bičiulio, bičiulystės sinonimai - draugas, draugystė. Dar sutinkame "bičius", "bitininkus", ar net nelietuviškus "sebrus".

XVII amžiuje lenkų ir gudų kalbose aptinkami "bitnik" ar "bitniki" (gudiškai bitė-pčela), nors pastarieji daugiau vartojo sebras - siabry.

Visais laikais lietuviai išsaugojo bičiulį, bičiulystę. Bičiuliški santykiai skiriami susidraugavusiems, susibčiuliavusiems, kolegiškiems žmonėms. Dažnai vartojamas posakis "einaime broliautis", yra ne kas kita, kaip bičiuliautis ar draugauti".

Praėjo treji metai. "Bičiulystė", išlaikiusi laiko išbandymus, šiandien pasiekia skaitytoją jau išaugusi - keturių puslapių. Per tuos trejus metus

Juzelė, Kazys ir Kęstutis Laukaičiai ir jų bičių gardus medus.

Nuotr. Ligijos Tautkuvienės

susilaukėme pagyrų, papeikimų. Vieniems labiau norėjosi, kad būtume saldūs kaip medus, kitiems tiko ir aštresnis žodis, tretį aiškino, kad visai neatitinkame mielų bitelių įvaizdžio, nors pripažino, kad darbtumo pakako.

Buvo įdomu išgirsti iš bitininkų apie bitelių, medaus nelietuviškus "sebrus". Užklauseme bitininko Kazimiero Laukaičio, jau nuo 1974 metų bites auginančio, medų kuopiančio, kurį sutikome praejusiu metų kalėdinės mugės metu Lemone, PLC.

- Ar gelia bites? - Kaip čia pasakius... Kai einu prie jų, visada išsiprausiu, švariai apsirengiu. Jei žmogus švarus ir jo burna švari - bites niekada negels. Būna, žinoma, visko pasitaiko, nereikia jų be reikalo pykdyti ir nieko blogo neatsitik.

Kalbinu Juzelę Laukaitienę, kokia ji bitelė - gelianti ar medų nešanti?

- Aš esu visokia. Kai reikia -

galiau įgelti, galiu ir medaus atnešti. Mūsų visa šeima labai myli, rūpinasi bitelėmis. Ir jos tuo pačiu mums atsilygina - medaus gausiai neša, kurį labai mėgstame.

Čia pat ir sūnus Kęstutis:

- Mūsų namuose nėra cukraus, jo nevartojame, nes viską užsiganardiname medumi. Nuo blynų iki kitokių valgių. Ir aš biteles labai myliu, padedu tėviui, kai turiu laiko. Vėliau, kai pabaigsiu visus savo darbus, daugiau prisidėsiu prie mūsų bičių ūkio.

Na, o su bitėmis, kaip ir su moterimis, reikia elgtis atsargiai...

Kokia mūsų išvada? Ogi labai paprasta - bičiulystė, kaip ir bitininkystė, turi būti švari. Patikiname, kad bites mylinčiam, švariam mintimis ir rūbais žmogui igelimai, įkandimai negresia...

Jei norite nusipirkti tikro bičių medaus, skambinkite K. Laukaičiui tel. (630)323-5326

Downers Grove

tesinys iš 3 psl.

Vakaro vedimą perdavė viešniai, savo kolegei, draugei, Zitai Rimku-vienei iš Panevėžio. Vakaro di-džėjus buvo puikiai pasiruošęs - jo parengti šviesos efektai nu-stebino net ir daug ką mačiusius lietuvius. Maistą skaniai pagamino Geleta.

B u v o linksma. Žaidėme įvairius žaidimus, ėjome ratelius. 10 val. vakaro atvyko Naujametinis senis Šaltis ir su dviem snieguolėmis, atnešęs vaikams maistą dovanų. Prasidėjo vaikų koncertas.

Visus maloniai nustebino sėdusės Badaraitės ir broliukai Mačiuliai, pašokę Lotynų Amerikos šokių džiaivą (vadinasi, keler metai, praleisti Meno mokyklėlėje, nenuėjo veltui - L.T.). Lygiai dvyliką lauke sušvito Arno Blinstrubo paruoštas fejerverkas.

Grįžę vidun, sveikinome vieni kitus, glebečiavomės, bučiavomės. Liejosi šampanas. Dar buvo loterija, šokių maratonas. Išsiskirstė apie trečią paryčią. Neilgam numigę rinkomės su pažimomis, kad daugiau kopūstų ir dešrelių tilptų...

Jau penktą kartą rengiu šiame klube įvairias šventes ir žmonių netrūksta, nepatenkintų nėra. Tad sakau visiems - iki kitų švenčių".

Nuotr. Vytas Šilanskas

Švč. Mergelės Marijos Gimimo parapijos saleje Naujuosius metus organizavo kun. Rimvydas Adomavičius. Susirinko arti 150 žmonių. Nuotr. iš kairės: Edmundas Zakarauskas, kun. Rimvydas Adomavičius ir Vytas Šilanskas.

Lemontas

Net dviejose salėse buvo susirinkę lietuviai. Aukštutinėje grojo ir dainavo "Kaukas" - Jūratė ir Rimas Grabliauskai, Kęstutis Sidabras.

Čia buvo susirinkę ir išeivija, ir ateivija - trečiosios bangos lietuviai, viai gražiai pritapo vieni prie kitų. Puikus maistas, gražiai papuošta salė, gal kiek per tamsi šokių aikštelė.

Svečių susirinko arti trijų šimtų. Visiems geros sveikatos ir gerų Naujųjų linkejo, sveikino centro Valdybos pirmininkas Algis Saulis, o nuo vakaro muzikantų - Jūratė Grabliauskienė.

Apatinėje saleje per 250 susirinkusių tautiečių linksminosi, žaidė įvairiausių žaidimų, kuriuos, įjungusi vos ne visa salę, vedė Daiva Guzytė-Švabienė. Grojo Virginijaus ir Eimonto Švabų ir Nerijaus Gležecko ansamblis "Gintarai".

Buvo labai įdomu ir smagu, kai atvyko nedidelio ūgio Naujametinis senis Šaltis su vos ne dvimetinė Snieguole, tada išjudėjo visa salė ir vaikai, kurių buvo net trisdešimt. Kur juos palikti tokį vakarą ir kam palikti?

Ar ne smagu, kai linksminamės kartu, kai vaikai mokomi kultūringai švęsti?

Juk gali sakyti kiek kartų norimą tiesą, bet gyvas pavyzdys yra svarbesnis už žodžius.

Naujųjų metų didžiojoje saleje Lemonte - PLC

Nuotr. Ligijos Tautkuvienės

Iš kairės: Algirdas ir Brute Vilkas, Brute ir Darius Kugaudas, Raimondas ir Elena Juodžiai

Nuotr. Ligijos Tautkuvienės

Iš kairės: Arturas ir Laima Veršinskai, Loreta Umbrasienė, Juozas Karsokas, Jolanta Baniene, Nijolė ir Juozas Vainėvičiai

Nuotr. Ligijos Tautkuvienės

Lietuvių Fondo sales naujametinio pokylio senis Šaltis su snieguole

Nuotr. Daivos Svabienės

Kalendorius

VARDADIENIAI sausio 7-14 d.

Trečiadienis, sausio 7 d.

Julius, Liucijus, Raimundas, Radvilė, Rutenis, Valentinas

Ketvirtadienis, sausio 8 d.

Apolinaras, Gintė, Severinas, Teofilis, Vilintas

Penktadienis, sausio 9 d.

Algis, Bazilė, Gabija, Julijonas, Marcijona, Vaigalis

Šeštadienis, sausio 10 d.

Agatonas, Elma, Gintvilas, Jorigis, Palemonas, Vilhelmas

Sekmadienis, sausio 11 d.

Audrius, Marcijonas, Narutis, Stefanija, Vilnė

Pirmadienis, sausio 12 d.

Cezarijus, Ernestas, Lijana, Lingailis, Vaigedas

Antradienis, sausio 13 d.

Dargaudas, Gilvydė, Iveta, Raimonda, Veronika, Vidmantas

Trečiadienis, sausio 14 d.

Aukse, Feliksas, Hilarijus, Laimonas, Lilija, Laimis

Kalendorius

Galvosūčiai

Praeitų metų pabaigoje spausdinome kun. Eugenijaus Gerulio iš Floridos atsiųstus galvosūkius - žaidimus. Susilaukėme didelio pasisekimo. Mums atsiuntė laiškus iš Čikagos (jų gausiausia), New York'o, Cleveland'o, Los Angeles, Detroit'o, Kanados, Bostono, parašė ir pati vyriausioji niujorkietė Ona Baranaušienė, kuri save įvardino: "ši jūsų studentė jau virš 90 metų". Čikagiškiai Janina Mikutaitienė patikina mus, kad "žodžiai patikrinti žodyne", Stanislovas Jakelaitis pabrėžia, kad galvosūčiai tinkami visokio amžiaus žmonėms, o jam tik 45-ri metai. Kas galėjo turėti tiek kantrybės, kaip Kazys Skaisgirys iš Čikagos Lituanistikos tyrimų centro, Muzikologijos archyvo, atsiuntęs 190 žodžių su galūne -ga? Nemažai žodžių surado ir klyvlendientė Vaiva Bučmytė, pasiūliusi išaiškinti nugalėtoją burtų traukimu (ačiū,

pasiūlymą priėmė). Gydytoja Felicija Jančiukienė iš Čikagos galvosūkiams su galūne -sa, sakosi, net vyrą talkon pasikvietusi. Mokytoja Aldona Bikulčienė iš Čikagos, atsiuntusi 20 žodžių su galūne -uo, patikina, kad lietuvių kalboje su šia galūne nėra daug žodžių. Ilgametė korespondentė iš lietuvių telkinio Manchester, NH Janina Miliauskienė rašo: "Gudrus kunigėlis, pasirinko paskutinę linksniuotę. Mat, tikrai nori, 'antros jaunystės' žmonėms išjudinti smegenis. Tai jaunystei priklausau ir aš pati (...)" Parašė ir Stasys Eiva iš Manchester, NH, bei daugelis kitų, atsiuntusių sprendimus elektroniniu paštu. Ačiū, mielieji, visiems.

Linkime ir toliau visus metus skaityti "Bičiulystę", o mes pasistengsime, kad kryžiažodžių, galvosūkių nepritrūktų.

Pintinėje yra 5 obuoliai. Kaip juos paskirstyti penkioms mergaitėms, kad kiekviena gautų po obuolį ir kad dar vienas liktų pintinėje?

Pasakykite, kiek skrido ančių, jei viena skrido priešakyje, dvi už jos, viena užpakalyje ir dvi prieš ją, viena tarp dviejų ir trys eilėje?

KETVIRTOJI UŽDUOTIS ŽODŽIAI SU GALŪNE - VA

Naujametiniai sveikinimai

Sveikiname visus tautiečius, gyvenančius toli nuo Tėvynės, su Naujaisiais metais. Linkime išlikti bičiuliškais, geranoriškais. "Bičiulystei" - gerų, kūrybingų metų.

Jūratė ir Česlovas Norvaišos, Kaunas, Lietuva.

Mielosios BIČIULYSTĖS kolegės, sveikinu Jus su Naujaisiais 2004 metais. Tegul Jums jie būna kūrybingi ir sėkmingi, tegul Jus lydi naujos idėjos ir sumanymai. Linkiu malonių staigmenų ir gražių akimirkų, o BIČIULYSTEI ir jos skaitytojams - tikėjimo, vilties ir abipusės meilės. Lietuvos Nacionalinio radijo ir TV spaudos apžvalgininkas bei ilgametis Kalėdų senelis - Juozas Šalkauskas, Vilnius.

BIČIULYSTE, sveikino ir linkejo kūrybines sėkmes vienintelio istorijos laikraščio VORUTA (Lietuva) ir AMERIKOS LIETUVIO redakcijų kolektyvai bei daugelis mūsų skaitytojų, bičiulių.

Valdovų rūmų paramos fondo pirmininkas Edmundas Kulikauskas linki geros kloties BIČIULYSTEI.

Lietuvos baleto žvaigždė Mindaugas Baužys su žmona Vilija sveikina visus lietuvius, sutikusius Naujuosius metus ne gimtinėje ir linki visiems laimės ir sėkmės jų namuose. Apie juos plačiau skaitykite trečiajame "Bičiulystės" numeryje.